

bemærkninger på det punkt. Vi synes, det er rigtigt at give lønmodtagerne bedre muligheder for overførsel i forbindelse med virksomheds-overdragelse og virksomhedsomdannelse, men bortset fra det tror jeg vi skal være yderst forsigtige med at indføre friere flyttemuligheder, og det forstod jeg faktisk også at forespørgerne var enige i. Det vil fordyre ordningerne, og det vil frem for alt betyde et farvel til det solidariske element i de obligatoriske ordninger.

Med hensyn til ATP og LD vil jeg gerne give støtte til, at man får udpeget en offentlig repræsentant til ATP's og LD's bestyrelse og repræsentantskab. Det kan være med til at sikre offentligheden indsigt i investeringspolitikken og dermed også være med til at sikre, at det hele tiden er samfundsmæssige interesser, der tilgodeses i investeringspolitikken.

Der har jo tidligere været forslag fremme fra bl.a. V og K om, at man skulle have mulighed for at tage sit indestående i Lønmodtagernes Dyrftidsfond ud, sådan at man kunne anvende det til forbrug eller genanbringe det i en anden form for opsparing, men jeg vil også ved denne lejlighed på det kraftigste fraråde, at man begiver sig ind i sådan en ordning, ikke blot af samfundsøkonomiske årsager, men også fordi en sådan ordning vil påvirke Lønmodtagernes Dyrftidsfonds muligheder for også at investere i små og mellemstore virksomheder og samlet set vil kunne påvirke afkastet fra LD i negativ retning.

Lad mig til slut sige, at forespørgerne både i går og i dag har søgt at skabe det billede i pressen, at de skulle være særlig demokratisk indstillede i forhold til alle os andre her i Folketinget.

Dertil vil jeg sige, at jeg altså ikke tror, der er brug for den form for argumentation eller for en argumentation, der primært – sådan som det var tilfældet i ordføreren for forespørgernes indlæg som indledning til debatten i dag – gik ud på, at det mest er et spørgsmål om, hvorvidt Socialdemokratiet og De Radikale er uenige om dette her eller det bare er en diskussion de to partier imellem.

Jeg tror altså ikke, at den form for populisme eller meget letkøbte argumenter tjener denne sag. Jeg mener faktisk, at det er en meget alvorlig samfundsmæssig sag, som ikke behøver at blive syltet ind i det sædvanlige politiske drilleri, og debatten i dag vil såmænd også afsløre – det har både økonomiministerens og mit eget indlæg faktisk allerede afsløret – at der ikke er

nogen uenighed mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om det spørgsmål, så det behøver hr. Aage Frandsen ikke at bekymre sig om mere.

Jeg er også meget sikker på, at både medlemmerne af de forskellige pensionsordninger og deres repræsentanter i de styrende organer lytter meget til de signaler, der bliver givet her fra Folketinget under denne debat i dag, både signalet om, at vi er klar til at bidrage til at sikre åbenhed og gennemskuelse, sådan at medlemsdemokratiet også får gode og reelle vilkår at udvikle sig under, og signalet om, at vi respekterer aftalesystemet på arbejdsmarkedet. Og jeg tror, at både lønmodtagersiden og arbejdsgiversiden vil være meget tilfredse, hvis et stort flertal her i Folketinget i dag også vil give den markering, at dette aftalesystem vil vi ikke blande os i.

Endelig er jeg også sikker på, at man lægger mærke til de opfordringer, der i dag kommer til både arbejdsmarkedets parter og pensionsinstitutterne om hele tiden at søge at udvikle medlemsindflydelsen i investeringspolitikken i de obligatoriske ordninger, og jeg tror, det er den bedste måde, hvorpå vi kan sikre en fortsat god medlemsopbakning til de vigtige opsparingsordninger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes jo nok, den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Lund, kunne have benyttet bare en del af sin taletid til at forklare Folketinget og for den sags skyld Socialdemokratiets egne medlemmer og vælgerbefolkningen, hvorfor man i Socialdemokratiet nærer så indgroet en mistillid til, at folk selv kan finde ud af at træffe deres egne valg.

Det er jo de vælgere, Socialdemokratiet selv har brugt som udgangspunkt for at opnå valg til Folketinget, man udtrykker mistillid til, når man ikke tør lade disse mennesker få lov til f.eks. at deltage i en afstemning om, hvem der skal lede disse fonde. Hvordan kan man synes, det er udmærket, at disse mennesker vælger én selv, når man ikke vil lade dem få lov til at deltage i andre valg? Det er for mig at se en gåde, og den gåde har hr. Torben Lund ikke bidraget til at få løst i dag.

I forbindelse med omtalen af de forskellige fonde på arbejdsmarkedet fokuserede hr. Torben Lund meget på, at de er baserede på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter osv.